

[Vanggaard.]

man det Standpunkt, som jeg ogsaa nødig vil tillægge den højtærede Finansminister, er Finansministeren da en doktrinær international Marxist, der paa de Omraader, som særlig interesserer ham, lader Millionerne rulle, men modsætter sig, at der ydes smaa Bevillinger til offentlige Arbejder — skønt Pengene næsten udelukkende vilde gaa til Arbejdsløn —, naar disse Penge skal anvendes f. Eks. til Rekonstruktion af historiske Bygninger, til arkæologiske Arbejder eller til Kirkebygninger?

Endelig vil jeg gerne sige et Par Ord om Forsvaret. Vi, der uden Partiforskel er Tilhængere af et virkeligt Forsvar for vort Land, havde jo haabet, at der vilde have lydt andre Toner fra Regeringsbænken end dem, der har lydt i disse Dage, men den Dag, den højtærede Forsvarsminister talte, var han mere optaget af over for Kommunerne at bevise, at man ikke har skiftet Standpunkt, end han tilsyneladende var optaget af selve Sagen. Og i Dag hørte vi Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch bakke ud fra den Tale, han holdt i Esbjerg, en Tale, som glædede alle, der har vort Forsvar kært og anser en Forbedring af det for nødvendig under de nuværende Forhold, en Tale, der ikke blot gik igennem den danske Presse uden Partiforskel, i alt Fald gennem Venstres og Konservatives, men som ogsaa har været gengivet og kommenteret i den svenske Presse. Jeg ser derfor med Bekymring paa Forholdet, jeg synes, det havde været mere værdigt at sige: Forholdene i Verden har forandret sig, vi maa tage en anden Stilling til dette Spørgsmaal — saaledes som mit Parti gennem dets Formand og Ordfører har sagt her, at det stærke Nederstningsstandpunkt, hvortil vi naaede gennem den nuværende Forsvarslov, maa forlades, det kan ikke mere holde. Jeg vil for Resten sige, at de Toner, vi har hørt fra Det radikale Parti angaaende Forbedringer paa dette Omraade, har været en Grad mere dystre end Socialdemokratiets. Alligevel maa jeg sige, at der var ikke meget i Socialdemokratiets Udtalelser for dem, der haaber paa en Forbedring af Forsvaret. Jeg tror derfor ikke, at Regeringspartierne — De radikale ønsker det vel ikke, men Socialdemokratiet — til Landstingsvalget kan give Partiet baade som forsvarsvenligt og ikke forsvarsvenligt Parti, jeg tror, de maa komme til at kvittere det første.

Endelig vil jeg til Slut sige et Par Ord til det, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde om Landbrugets Arbejdskraft.

Han talte om Proprietærerne, og han talte om, at man kunde maaske ønske Stavnsbaandet indført igen for at kunne holde Arbejdskraften derude — jeg forstod, at det var Realiteten i disse Bemærkninger. Naar der tales om Landbrugets Folk, skal de altid adskilles i Klasser. Her var det Proprietærerne, der var Tale om. Men naar man taler om Industriens Folk, taler man aldrig om Storfabrikanten og den lille Fabrikant, det er Erhvervet som saadant, man vil støtte, og det har man jo støttet kraftigt gennem Valutacentralen, vel ogsaa saaledes, at det gaar ud over Forbrugerne. Nu skulde jeg intet sige dertil, hvis samtlige Erhverv her i Landet var lige saa blomstrende som Industrien, men naar man intet reelt har villet gøre for at bringe Landbrugets Rentabilitet paa Fode, saa kan man ikke samtidig staa og tale om den usle Arbejdsløn, og at Landbruget derfor uberettiget klager over Mangel paa Arbejdskraft. Hvad Afspærringen angaar, kan vi jo tage et andet Eksempel. Det er praktisk talt ikke muligt for en Murersvend fra Provinsen at komme ind til København. Her er Lønnen 2 Kr. 50 Øre i Timen, og saa forlangte man endda en betydelig Lønforhøjelse. Der er spærret af, og det er vel ogsaa et Slags Stavnsbaand. Men Landbruget kan jo komme dertil, at det for at beholde Arbejdskraft tvinges til at nærme sig Byernes Fagforeningsløn, men saa kan det ikke, hvis ikke Forholdene retter sig, hvis ikke Erhvervet bliver ligestillet med andre Erhverv — og det er jo kun det, Landbruget har krævet —, saa kan det ikke betale Renter og Skatter, men det maa Landbruget saa overlade til den Regering, der dikterer saadanne Vilkaar her i Landet.

Elgaard: Jeg vil gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger til Udtalelser, der blev fremsat i Formiddagsmødet af Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Det ærede Medlem begyndte sin Tale med at dele Sol og Vind mellem Regeringspartierne og Oppositionen og rettede da en Række Anklager mod Oppositionen som Helhed og mod Landstinget i Særdeleshed. Under sine Bestræbelser for at give en Baggrund for Regeringspartiernes Bedømmelse af Forholdet i denne Rigsdagssamling efter det sidst afholdte Folketingsvalg mellem Regeringspartier og Opposition nævnte det ærede Medlem en Række Eksempler, der skulde bevise, at Oppositionen opførte sig ganske ansvarsløst. Det ærede Medlem brugte en Udtalelse, der gik ud paa, at hvad man fra Regerin-